

Moje przerycia pod okupacja i na terenie ZLSK

11/2015

M.O. 5956 5956

Romana Maruszkiewicza pporucznik rezerwy, rok urodz. 1907.
poinstruowany instruktor porucznik - do czasu wojny Sanok.

2. Po ucieczce z miasteczka mianickiej po wstąpieniu do wojska
wskonaż zaczął szukać w pow. jaworskim i przysiółku
Majdan na granicy pow. lubaczowski, jako że uym między
lasami, z dala od wpatrych okolic. Tam zarządził
mój kontakt jako mój nauczycielki - były instruktor stary
porucznik. Po ucieczce to byłem pod pseudonimem "opiek" NKWD, gdyż
tak komitet mój i agitatorzy mieli zadanie przetrwania
miej i do ucieczki o wyjazd moich bratów. -

W dniu 16. VI. 1940, znowem ucieczka - ucieczka - ucieczka
rejonu na odprawach nauczycieli stary porucznik, ucieczka
przez NKWD. Tam spotkałem wielu znajomych, gdyż poprzedni
pracowałem w tym powiecie. Była więc okazyja do powrotu.
Widki było dobre - nastroju nie można było nie doznać
do jedzenia. Wtedy i ucieczka nie było trudna. -

W takim stanie ucieczka ucieczka do domu, a odległość
wynosiła około 14 km. Po drodze przedostać ucieczka
przez miasteczko Wroble Bory, gdzie spotkałem się znowem
z przeżyciem mego najstarszego komitetu, a więc ucieczka
w dawnych warunkach "wskazywania". Z takim ucieczka
przebiegła na powrocie ucieczka - ucieczka, ucieczka i ucieczka.
Taj także ucieczka ucieczka "zaprzyc". Tak więc po paru godzinach
przeżyciu do domu. Po to ucieczka ucieczka nie przeżył jeden
przeżyciu, - ucieczka, którego przeżyciu ucieczka do ucieczka.
Nadzieja, nie ucieczka i odpowiedni ucieczka do ucieczka
ucieczka co o ucieczka ucieczka. Ucieczka to ucieczka ucieczka
ucieczka ucieczka ucieczka, bo ucieczka ucieczka do ucieczka
ucieczka, a przeżyciu do ucieczka ucieczka. -

Złożyło się tak, że wtedy ucieczka przeżył ucieczka
ucieczka - ucieczka do samolotów, gdzie ucieczka ucieczka ucieczka
Ci zainteresowani ucieczka ucieczka - ucieczka ucieczka i ucieczka
ucieczka ucieczka i ucieczka. Ucieczka to ucieczka ucieczka ucieczka
po ucieczka ucieczka - bo ucieczka ucieczka i ucieczka ucieczka
ucieczka - to ucieczka ucieczka ucieczka ucieczka, - ja ucieczka ucieczka
ucieczka ucieczka ucieczka ucieczka ucieczka, a ucieczka ucieczka

nie rozumiałem, dośi że zmuszeni byli wręci broni i pnie.
 śmiech mi rósł. Następnie zwrócił mi się na plece
 i odwarcił do milicyj. Tutaj serweno lekawa, dla zrobienia
 opatrunku ręki oraz głowy, która również była nieco poturbowa.
 Prawa. Rano dnia następnego zjawił się NKWD bycia przepro-
 wadzili próśne dochodzenie i odwarcił mnie do szpitala.
 Ale ponieważ dla mnie jedynego mi ofiaroło się i nie trzymali
 ręką jedynego milicyjanta u szpitalu, dlatego już po
 jidniej nocy zabrali mnie do aresztu. Zaczęło się:
 1. Przez dwa tygodnie, w różnych pomieszczeniach, uocy
 odbywały się przesłuchania. Śledztwo służyło w tym kierunku
 ażeby udowodnić mi przynależność polityczną. Tutaj między
 innymi oddali sprawdzili, że przez ten czas poza przetrzymaniem
 i tymczasem mi byłem torturowany, a to przede wszystkim
 dlatego że mój ze zranienia ręki przeszedł do
 opłakanej ręki. Wreszcie skończyło się śledztwo. Wtedy
 mnie, narazie, mi zwaloziono do następnego podwórka do bakera-
 lifikowania, więc jako przesłuchanie polityczne - to też sprawa
 moja od razu pod rząd narodowy gdzie miałem być rozdany
 jako "huligan". Mnie po uprzednim podpisaniu
 różny "zobowiązani" jak to, że u zidew spróbuję pośredniczyć
 ani bezpośrednio ani bóg przyprowadzić na przykład, że mi
 bóg myślał o ucieczce, ani ukrywał się, że widać moją
 ucieczkę odpowiadając bóg ręką - zorientować wypuszczo-
 ny na wolność i odpowiadając miatem zwrócić się.

Ale już po kilkunastu dniach, kiedy zawożono do Krakowa
 do szpitala na opatrunki - uprzejmy NKWD bycia poprosił mnie
 abym wrócił do nich na chwilę. Usłuchałem i wróciłem
 ale już nie wyjechałem. Przeprowadzono wizję orobiasz.
 Odebrałem wtedy niebezpiecznie i zamknięto w celi.
 Rozpoczęło się śledztwo. Na nowo i dopiero później
 to już na przetrzymanie w Ławie, do niedzieli, że
 jestem przesłuchany politycznym odpowiedzialnym za Terror
 i propagandę. Podobno to kosztuje 10 lat wolności.
 Na ile zastawiać naprawę - mi do niedzieli, że ujęty
 bo zaimię zapadł wyrok zorientować zwołany na przesłuchanie
 amerykański 14 miesięcy w więzieniu i obozów.

3. Po aresztowaniu przez kilka tygodni trzymamy białe
 w areszcie rejonowym NKWD w Krakowie, a następnie

U październiku 1940 przeniezione zostały do więzienia we
 Łowicze zwanego Brygidkami. Stąd z końca terytoria Niemc.
 no nas do obozu Starobielsta, zatrzymując się na 10 dni
 w więzieniu w Stożycach. Ze Starobielsta, po dwóch miesiącach
 przetrwania nas na próżno do obozu przy Fortku, fotografując
 u siebie urzędu, gdzie przebywaliśmy aż do zwolnienia G. do 16.11.1940.

4. Wracając do Krakowa to kilka cel przebiegów z przetrwania
 więziennego. Okazało się, że w tym czasie w więzieniu
 między ludźmi. Wziął wzmocnienie zębów kręty. Wierzył
 jedną przesyła. W pewnych okresach to zebrałi wprawy listy
 aresztowanych odwołano ich do łowic. Tęże w celach było
 słomkowo łowic. Natomiast aresztowanych przez całą część pobytu
 miałyśmy się z celi ani na krok. Poza wyrobieniem na
 śledztwo. Wziął wzmocnienie w łowic i Stożycach między tym a tym
 samych budynkach jak poprzednio - z tym tylko różnicą, że
 było u nas więcej łowic ani przesyła; tak w jednym miejscu i w drug.
 Jim było ogromnie przepelnienie. Każda podłoga była ciemna
 leżąc tak, że łowic można było tylko na jednym łowic. Obrobie
 między było dopięto między i tak obywatel każdy mógł. Obywiele
 uos. między były podkurzenie bo tam miał już drugi mógł. Właśnie
 o między odbywał się codziennie i stało. O ile nie było
 jakiegos porannego kurzenia to zasadniczo odbywał się
 20 minutowe spacer. ^{2x 15 min.} Wzmocnienie kurzenia stawało się
 za wzmocnienie za wygładzenie przez okna. Przez całą zimę
 okna górnie były bez szyb, a brzożce dobie dawały
 słońce. Mowa tutaj o oknach, dlatego że trójniadca ma
 rali zamkniętej z dawniej tak modlitwy wyznania
 uwierzonego. Przez całą zimę w piernie nie było us.
 Najwyżej czasu przetrwania przetrwali na bocznej stronie.
 który był wyjątkiem nie dawał przerw do wzmocnienia około
 6 tygodni był prowadzony wyjątkiem do Łowic, między
 wzmocnienia do parni a celę wzmocnienia.

Drugą rzeczą na dobie przetrwania wyrobienie - do uspru.
 Wzmocnienie - stało w Starobielsta przetrwanie jak gdyby
 próżno wolności. Pomocnikiem nas u bier na między wzmocnienia
 pięć kilkaset przetrwania, gdyż przesyła były przetrwane. Wzmocnienie
 takich było kilkanaście czy kilkadziesiąt - między innymi od
 tego że dawniej nie czekali oraz budynki klasztorne zamknięte
 no kurzenie na przerwaniu przetrwania. Między było
 wzmocnienie do ryc. Panowała między wzmocnienia wzmocnienia

Na spacer wyprawdano prawni codziennie i trwał on przez cały gościnny. Na spacer można było rozmasować rękami i poruszyć rękami o niepełny 14 egzemplarz trymnie je zabójcze na plecach. Naturalnie że praca nie była możliwa tylko na podwórku ściśle ograniczonym przylegającym do baraku. Porządek i czystość były tu bardzo dobre a nawet i niezłe.

X Oboz pracy w Kromku był jedynym czystym i ładnym obozem rozminym po twardach próżności. Mimo to, był to oboz ogromny i niebezpieczny jakże tyżony czy jakże nasie tyżony ludzi. Wszędzie w pomieszczeniach były w barakach drewnianych pokrytych próżnością lub papry grubszą z papierem od worków z cementu - posmadowanego. Nie też drewnego, że dach taki bardzo ciepły i to w zimnych miesiącach przeszedł. Baraki drewniane były na granicy podmostnym; mierała na maszynach. To też nie drewnego że w zimnych, letnich nie można było odpisać od chłodu koczownic. W barakach tych praca różniła się przeto. W dru koczownic barakach można było zobaczyć przyki w których trzeba było mieć już i zimnych letnich. Nie wyobrażam sobie już zimno koczownic tam być w zimno - pomieszczeniach niebezpiecznych przybywać tam tylko w okresie letnim do podostny zimnia. W każdym razie w dniu cnoty, a z pracy. W zimno zimnia było też coraz więcej - nie można było wysunąć zimnego zimnego ubrania i na strażnicy zależnia od tego drewna czy naczyń trzeba było ubrać zimno zimnego ubrania. Periozycami skąd raz na miesiąc przedano wyszkie do koczownic - przy czym ubrania oddawano im do dyspozycji. Co przedawano było bardzo ryzykowne, gdyż o ile ktoś miał coś lepszego to z reguły zostawało ograbione.

5. W Kromku w zimnym obozie nie było rozmasowy. Wszędzie to. Praca i zimnia w jednej celi. Tutaj zardzewiał był mój barak prawni, który był ograbiony zimny niedawny arystokratami i każdy w swojej oblicznie liczył na to, że może po wyjściu mieć coś mi zrobinowy. Można ryzykownie powiedzieć, że tutaj mi nie ograbował zimno zimnego ograbienia. Ale zimno zimnia miał każdy chud, że zimny mi był.

Do miznina we Lvornie przybyłem już po segregacji
 miznion w tak zw. politycznych i gospolnych. Ja dostawa
 się do kategorii politycznych. Na cel tej metody siednia
 około 120 ludzi. Tłociono liście Polaków równa się mniej-
 szej liście Rusinów. Znacząz mniejszość stanowił żytko.
 Po więcej Polakami a Rusinami nie miał wcale była stras-
 sfera była nasyta. Przy najmniejszej okazji dochodziło
 do wybuchu konwerscego się bijkami. Bardziej aktywni
 byli barzo Rusini zwani ukrajincaimi, którzy niewiadomo
 słucęgo strasli mianisicig ob Polaków. Swoją drogą, że
 miogaty uienii było wiele takich, którzy już poprzednio
 w Polsce byli seipami w porównaniu natury politycznej i much
 Ba polity wysoke sadare rzępdenie przybył w oborn odosobnieniu.
 Pod jedynym tytko względem było wzajemna tożsamość a uinowien
 sięch chodziło o zdobyć jakichś wiadomości z resurget. Utedy
 jedna strona dzechła się z drugą. - Wiadomości te były jalky
 fermomietrem wskazyje miasoje. - Oile doszła wiadomość
 poumytła dla alia aliantów rivasas na Transiel Polaków wchł
 było radość - uatowias na Transiel ukrajinców przybył
 zachwimienie i przyustienie. I na odrot wiadomości o
 ukrajincaim nie wieckiel u prowadaty radosny uatroj nioad
 ukrajincaim, gdyż na Transiel budowali oni metkie uatroje.
 Wierety w okrenie tym dla nas nie było zbyt wiele rado-
 mosci powiazujacych, ale powinno tego tego i wiaata stale
 metka i niezachwimie uienii w zryciznowo fugty. Doroda u na
 na to moze być fako, że wyproki skazujace na 8 czy 10 lat
 przyjmowauo z usmiechem jak gdyby dotychczas one kogo i unego
 straszył na duchu podtygnywali siturysci. o jedynym z ukra-
 jincaim wspomnieć: Był to sekretar gzdru Apetkajnego we
 Lvornie nazwiskiem Hopten, który dla wyjatkiel zachwimyszel
 był jalky mozem opatnoscio wpat.

Okolo jedna tpecia miznion stanowiłi inteligenci,
 Tueni to byli ludzie różnego pokroju i zawodat. Nie brak
 było również różnyel protospion, którzy much poza toby
 po kilka lat miznina. Byli i tury, którzy w Polsce much
 już dożyrocie. Element ów w ryltoscie wypadkow
 podcisgnisty był pod presypcion politycznych za przewo-
 czenie granicy. I ten taki istniał tytko w miznieniu
 we Lvornie. Do transportu, a uatospicim w Głochanie

Starobielku i w Wotkucie wymierzono wszystkie kategorie
przedsiębior. Tutaj zatrudniono przy tymczasu, "weterani"
Krymianin. Najgorzej czuli się tutaj wścisni i uciskanci.

6.

Zycie w więzieniu było bardzo podobne. W więzieniu
zajmowali 600 gr chleba dziennie, na siódma 1/2 t
gorzej wody, słodzonej, na obiad 1/2 t słodkiej zupy i podobnie
na kolację. W dzień można było siedzieć lub leżeć. Rozrobiona
była również cięta rozmoza. Dla zabicia czasu więźniowie
zrobiłi szachy, które wyrabiali z chleba, względnie w skoniwo-
Na takim wyznaczeniu każdy zawrót był słodki. - Podobnie
zrobiłi futer i rękawice przed sobą - w obozie w Starobielku.

Pracę natomiast przedstawiało się życie w obozie w Wotku-
cie. Tutaj wyznaczenie zadania było od dyktowania morning
pracy, a co chwila drogo uczenia bez oszczędności było prawie
nieuniknione. Praca trwała bez przerwy przez 12 godzin, w dzień
lub w nocy. Była ona różnorodna. Jedni zatrudnieni byli
w kopaniu błota, inni przy budowie baraków, przy budowie
drog, sadownictwie, rzeźnictwie i wykończeniu kółek i kamienic,
niektórzy przy szyciu, noszeniu kamieni i układaniu ich w ściany.

Prace niwelacyjne i tak. i tak. W zależności od wykonanej
pracy były różne rodzaje wyżywienia. Był również k. z.
Kociński "skrzypcy" oła tych to nie wykonali norwegi względnie
z osłabieniem uchyliłi się od pracy. Polegało on na tym że składał
się na niego 300 gr chleba i około 1/2 kufelki wody w której oła
otoczony podgrzany kieliszek zinnel orosa względnie kieliszek kłuszek.

Na takim wścisni wście przerywem ośmiem 3 tyg. d. mia przed
zwolnieniem mi, że to że słysze już o zwolnieniu uchyliłi
się od pracy zgłaszając jakiegoś odpowiedniejszego oburzenia i ubra-
nia - ponieważ zaczęły się dżekce, a moje oburzenie również
półki uszyje z otw. kawałków siarej, dużytej opony samochod-
kowej, a spodnie w zadku sporób mi dawały mi już porządnie.
W odpowiedzi na to zamknęto nas do k. z. izolatora, gdzie
przebywało około 300 ludzi a na jej dnie, szumowin najgor-
szego gatunku, jakie można było znaleźć w całej Rosji.
Tem już zarycia doznanem przedemka frańka. Gdyby nie
zwolnienie to zapewne wkrótce mi wyprzedził samotygiel
Lizy. Proszę mi było tem jasnem kitem i unykt do kłus
zamknętych dlatego, że przedorientali się z pod okupacji
niemieckiej i w końcu w skutek tego lepiej imi byli

jakto Kremer. W rękę porucznika z wojska był tam wtedy lekarz Dr. Russo, (którego spotkałem w Petersburgu w stopniu porucznika), a który narakażąc mnie stawał się nas pod pozorem różnych chorób wydosławił i tamtych do szpitala. Jednakże i w Moskwie podał mi na tym i przed koniec odebrał mi praktykę lekarską i zaczął pracować fizycznie.

W tych ciężkich warunkach żyjących, w trwałej nauce o tym ludzku stawał się egoistycznym, każdy myślał tylko o sobie, a stawał się niechętny na uszy i bóle i bieżnię. Tworzyły się całkiem niezależne grupy bardziej zżytych ze sobą i bliżej bliźnich i prowadziły odrębne życie. W takich warunkach dopiero doświadczenie pozwalało przycisnąć przyciskała.

Zupełny odwrót stawał się tam moim lekarzom, którzy zwracali propagandę kapu łowickiego przedostawali się przez granicę do Polski, ażeby choć trochę odrogięć szerszą ziemię i rozpoznać się na miastach polskich. Naturalnie teraz po prostu wszystkim granicy zamkniętej był do kluczy i wyrożeń na północ gdzie już jeszcze wiele nieżytkowatnego bogactwa. Podobnie było również wiele ludzi w Berlinie. Ale tak jednak już i drugie było bardzo trudne w rozpoznać.

Wtedy tutaj również wspomnieć o transportach sowieckich. W których do miastek rozprószone było 40-50 ludzi, a na drogach dawano tylko chleb i trochę ryby. Należało czekać w polu kilka godzin w podkaszach wsi wprost wody. Jeżeli do tego dodać jeszcze obok siebie wpaść, to rozprószenie na drodze i wsi i kopyt żarzących było na każdym kroku.

7. Według moich osobistych obserwacji powiększenia władzy NKWD w stosunku do Polaków nie widzieliśmy niczego już w stosunku do innych narodów. Nadzwyczajnie trzeba, że rozprószeni najlepiej dawali sobie rady żyć, który swoim sposobem i przemysłowością i kupownictwem i lekkością życia i innych, dowodził i że nie prace względnie mądrze i mądre i innych. Ale to być może już już w wielkiej wsi jako narodu stulecia pomyślanego, to było jego, jego, jego, a ponieważ wrogie to było wypływać na miastach.

Wobec mojego aresztowania i odwołania się do sądu i jego torturowania przy śledztwie nieco złagodniały, tak że już osobnie mi zwrócić się z miłością, a jednak wiele straszyłem na ten temat, a nawet zwrócić się do niego na cel. Z Dr. Bruchat Bruchatowem, który zupełnie mi mógł widać widać widać widać widać tortur doznanym przy śledztwie.

Jako nęciw u następnie t.zt. Lagiernik wie miał em
 żadnej okazji sduchania propagandy Komunisty z niej fan
 również drogę leżącą wie slyszalem zidnyel informacyj
 o Golocce.

8. W nęziwciu zaszedego co drugi dzień odbywała się wyprawa
 lekarzka. Polegała ona na tym, że przychodziła sanitariuszka
 i wyodrębała najbardziej chorych, okremstaję z góry. Konjugent
 jaki w danym dniu był dopuszczalny. Desygnie że w tamte
 nęzwanie przydzwicel robic się tch, zdrowi znowe wypomali.
 W nęzjednie odepctali bardziej chorych i rezultet był taki
 że naprawde chorzy wie mieć możliwości doćwie się do hadawia.
 Pomoc lekarzka polegała na dawanii jakiejś masy, jodowyj
 lub zuniżeniiu temperatury. Do szpitała zutierano ludzi
 tylko z wysoke temperatury. Ja wie miałem nigdy szpitała
 doćwie się do szpitała, eśko tniek próbowałem przez raz, gdy
 tam zekomo uniało być lepsze porzytnie. - Potem wunien
 w szpitała wie znowe work.

Chorzy śmierć elnie zutierano był do szpitała i tam unien
 rak. Później dopiero przypadek doświadytka który nę o ten
 od innych który zekomo był śmiedkawi. Ale i tu taj
 niejednokrotwie pokazy wto się, że ten kogo uniano już za
 u mardego żyje jeszcze. Zdaje wie nie że tam znowe unij
 szwignij, amentarany przedemug, eśko i tego napewno śmier-
 dzieć wie możem. Kilkakrotwie atymatem o śmierć
 mego b. uacieryciela Brodziana Eyzkonkiego.

9. Od dnia aresztowania aż do zwolnienia wie miałem
 żadnej egzesności z krajem ani rodziug, chyba tylko tyle
 że przychodził ktoś późniejsz aresztowany i przynosił wie
 wiadomości ze świata. Podczas pobytu w nęziwciu wzdrowie
 była ferwej rodzaju jednorodne egzesności z rodziug
 gdy dwa razy otymiałem trochę kieliszny. Później i to taj
 urwato. Natomiast zarzobeni, który otymiałki już wyrok
 mogli potem jrać do domu.

10. W dniu 16. IX. 1948. zowilem zwolniony z obozu pracy
 i po otymianii dokumensu wraz z innymi wyjechałem
 transportem do miejsca skierowania do Buzubuku.
 Podróż trwała kilka tygodni. Po przybyciu do Ekstatoru
 przedstawieli naszej policzki poinformowal man, że w Buzubuku
 już jest przepelnienie, wyjazd tam wotymianem
 i skierował nas na podudnie w stronę Justkiewu

gdzie wskazał formacje na Arurii Potana. Stąd znowu skierowano nas jeszcze dalej na południe do Caerdion, gdzie odniósł się nam, że w myśl rozkazu uciekajmy od wojsk rojalnych mamy się udać na północ, gdzie organizacja nie będzie oddziaływała. Postanowiłem rozkazać żołdaczom iść na północ i rzekę Amur. Wzięliśmy z sobą żywność i sprzęt, a w szczególności chleb i mąkę. Wzięliśmy też 10 czy 12 dni o głodzie, gdyż w tym czasie musimy iść na północ, bo tylko tam jest podpora, a w przeciwnym razie do ujścia tej rzeki do morza. W tym celu pokazaliśmy, że nie do wojaka, a do pracy w kopalniach. Trudno znaleźć żywność. Nie było innego wyjścia trzeba było czekać.

Po czterech tygodniach z dnia 25. X. 41 zaalarmowano nas - jedynym do armii. W dniu następnym zaalarmowano nas do barak, i wtedy zaczęła się najbardziej tragiczna podróż - podróż, która obecnie z dalekiej przeszłości przetrwała tylko jako ślad w pamięci. Zaczęła się mroźna. Ludzie umiłowali, barki stawały, wiatry przesuwały do koni. Jednym holownikom ciężko było w górę rzeki. Co trochę waga na mielizmie, zaczęła się oddziaływać barak, holownikom było ciężko. W końcu kilka lub kilkanaście godzin stoisz na miejscu. Podróż przedziwna nie wiadomo kiedy zaczęła się głód i kradzieże. Ludzie mroźni z wycieńczeniem i głodem. Wszędzie choroby. Żadnego ciepła nie było. Patrzyliśmy na barkach. Brak ciepła - wyszły nam rękawiczki, szelki i futryny. Na noc nie było ciepła. Zdobycie kilku setek chleba i chleba nie było sytuacji. Głód, odcięcie i ból. Ludzie padają do wody i toną. Podziwiamy na każdej barce kilka morych trupów. Wszyscy głodni. Sowiecki komendant kraju sportu nie ma odwagi zatrzymać się gdzieś w pobliżu. Żadnego ciepła nie ma. Złoty robi doskonałe sprawy z tego, że w obliczu śmierci głodowej czyni rzeczy, których nie było. Mija siedemnaście dni podróży, wycieńczenie około 350 km, nie ma już ciepła nawet potory drogi. Krać coraz więcej - ostatnia jechała niemożliwie.

Wobec tego zapada decyzja przerwania podróży i rozłączenia po okolicznych regionach w kopalniach. Zaczęła się znowu walka o byt. Uzbekowie przy Turkmencach

Q

niebardzo radzi nieprorocznym powrotem. Dostali wysył
robotników do pracy którą wykonywali za darmo za nami.
Robotnicy ci uprzednie niebardzo chęć pracować, ale
za to bardzo chęć jeść. Gospodarze & chorzy dają im robotę
bo sami niebardzo lubią pracować, ale trzeba coś jeść a oni
dla siebie nie wiele mają. A tu u dodatku jeszcze wojna.
Jawiny i śnieżycie coraz większe. Praybyre chęć żyć, żeby
żyć trzeba jeść, żeby ^{100%} komunistowie zmuszą ~~nie~~ krosić.

Jak tutaj w takich warunkach i to u dodatku jeszcze
u takiego, co sam ma niewiele. I jak tutaj u takich
warunkach zadrzeżęgi nie sympatji u nietylko bzdzi co bzdzi
Uzbeków. Na szczęście trafiły się jeszcze głębie między zstępa
dy kołchoznie. Na tym nie dostrzeżeniu ~~nie~~ pomysł.

Tak uszereżę i żyje dobrotliwym do pomocy u nas
1942r. Przychodzi depesza - dużym jedźniem do Aruzji.
Zurowi droga przez - duży cięż, ale już nie co więcej.
W Czardzon Spółkarny zdużniemy potokich - co za radore.
Sę to ~~Przewidy~~ ~~to~~ do nas. Jużas? Tajemnica podobno
mamy jeszcze w inym kierunku. - W wiadomy o pociggu
o nieba! Zamień na wschód jedźniem na Zuchwał.
Wenerie w dniu 25. 11. 1942 a więc w dniu ~~Wizytowania~~
Zwrażają nam, że jedźniem do Pramu.

I tak u dniu 27. 11. 1942, obolurei i wyuzdżania
ciężkimi na dzień perskiej - brędni na cięte, ale
kopci na duche i jedni najlepszy madżwi.

19. 11. 1943.

[Handwritten signature]
ppon.